

FALU - KÉP

KÖZSÉGI
HÍRMONDÓ

CSERKÚT KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2015 MÁJUS KÜLÖNSZÁM

Tisztelt Cserkúti Polgárok!

2015. május 30-án ünnepélyes névadó keretében a cserkúti kultúrház felveszi Kerti Sándor volt cserkúti tanító nevét, mely alkalomból szeretettel látjuk Önöket a jeles eseményen.

Az ünnepi program:

11:00 A vendégek köszöntése

Megemlékezés Kerti Sándorról

Szavalat

*A névadó márványtáblájának leleplezése,
megáldása*

A kultúrházban 10 órától megtekinthetők a Kerti család által, eme alkalomra készített tablók.

Önkormányzat

Kedves olvasók!

A februárban megjelent Falu-képben már írtak édesapám, Kerti Sándor életéről. Kevés szó esett azonban arról, hogy a tanításon kívül mivel foglalkozott még. Így akik nem régóta élnek Cserkúton nem is igazán érthetik, hogy miért éppen róla nevezik el a kultúrházunkat. Édesapám 1954-1976 közötti időben tanította a cserkúti gyerekeket. Igazi néptanítója volt a falunak.

Szervezte a község kulturális életét, színdarabokat írt és rendezett. Ezek az előadások az 1950-es években különösen fontos események voltak a falu életében.

Népi táncgyűttest alapított, amellyel nagy sikerrel szerepeltek. A tablón róluk is láthatunk képeket.

Vezette a falu 1230 kötetes könyvtárát, és sok éven át tevékenykedett mozi vezetőként is, segítve ezzel a lakók kulturálódási és szórakozási lehetőségét, hiszen abban az időben még televíziója is kevés családnak volt.

Gyámhatósági megbízottként az emberek bátran és bizalommal fordultak hozzá személyes ügyeik intézésével is.

Fáradhatatlan szószólója volt a község ügyeinek, sokat harcolt és munkálkodott az úthálózat és vízhálózat fejlesztéséért.

Küzdött a rossz állapotban lévő műemlék templom felújításáért.

Templomunk idegenvezetőjeként sokan megismerték az országban. A vendégkönyvet precízen, pontosan vezette és éppen ezért az akkori adatok ma már érdekességként szolgálnak az érdeklődőknek. Innen tudjuk például, hogy 1973-1976 között időben 2474 látogató, 1975-ben 19 országból 77 látogató, 1976-ban 11 országból 40 látogató tekintette meg műemlék templomunkat. Abban az időben nagyfokú volt a külföldi érdeklődés.

Haláláig vezette a falu krónikáját, amely a mai napig hiteles adatokat és érdekességeket nyújt a falu múltjáról. Többek között az 1972-es krónikában összefoglalót írt a környék dűlő neveiről, jelentés tartalmáról.

A Néprajzi Múzeum állandó levelezője, néprajzgyűjtő. Az 1950-es évektől szenvedélyesen kutatta Cserkút és a környező falvak történetét levéltári adatok alapján. Feldolgozta a Jakab hegy és a Pálos Kolostor történetét is. Mivel tagja volt a Tudományos Ismeretterjesztő Társaságnak ezért szívesen tartott előadásokat a környező falvak múltjáról, történetéről. Újságcikkei jelentek meg a Dunántúli Naplóban, valamint az Élet és Tudomány folyóiratban.

Szabadidejében verseket írt. Még gyermekkorában írta első szösszeneteit, majd 1940-ben jelent meg Fakadó virágok című verses gyűjteménye. Verseiből sugárzik az iskolája, faluja és a természet iránti szeretete.

2003-tól Tornyiszentmiklós község díszpolgára.

2003-ban vette fel nevét a Tornyiszentmiklóson működő Kerti Sándor Kulturális Egyesület, amely május 30-án látogatást tesz kis falunkba, hogy születésének 100. évfordulója alkalmából megkoszorúzzák sírhelyét.

Ezúton szeretném megköszönni a magam és a családom nevében a Cserkúti Önkormányzatnak, hogy édesapámról nevezik el a kultúrházat, emléket állítva ezzel a faluért végzett munkájának.

Egyúttal köszönetünk jeleként készítettünk négy tablót, melyek a kultúrházban lesznek elhelyezve. Az egyik tabló Kerti Sándort, a tanítót mutatja be, a másik a falu múltját képekben. A harmadikon a falu jelene Kátai László fotóival, a negyedik tabló Cserkút és környékének jellegzetes flóráját és faunáját mutatja meg Németh István és Sajó István fotóival.

Emellett köszönjük Újhelyi Lászlónak, hogy régi fotókkal támogatta munkánkat.

A tablók segítenek megőrizni múltunkat, ahogyan Babits Mihály írta

"Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe."

-Kerti Sándor-

Tavas van

Ha fúj a hideg szél,
Ha eső szitálgat,
Híre sincs, nyoma sincs
Már a meleg nyárnak,
Október, november
Lépdél az avarban:
A mi iskolánkban
tavasz van, tavasz van ...

Ha észak dért szitál
A didergő földre,
Lehajlik, megfakul
Az utolsó zöldje,
Száz muskátli nyílik ,
Virul az ablakban:
A mi iskolánkban
tavasz van, tavasz van ...

Künn a folyók hátán
Ha jégbilincs zörög
A szívre leülnek
Hideg, nyirkos ködök,

Úgy mosolyogj!

Mint a legszebb hamvas barack,
Mit az ősz a kosárba rak,
Mint az érett szőlő gyöngye,
Piros alma, sárga körte:
Úgy mosolyogj rám a földre!

Mint az omló friss barázda,
Mint aranyló búzatábla,
Mint pirosuló bornak csöppje,
Pohár kelyhén felgyöngyözve:
Úgy mosolyogj rám a földre!

Leírni sem lehet
Erőtlen szavakban:
De az iskolánkban
Tavas van, tavasz van ...

Tündér kezek titkon
Hintik a virágot,
Négy fal közt lüktető
Kedves valóságot.
A táblán, a könyvben,
Minden irkalapban.
A mi iskolánkban
Tavas van, tavasz van ...

Harminc kis szív dobog,
Harminc szempár fénye,
Szórja a melegét
Tudás szigetére ...
jöhet most már a tél
Bármily vad haraggal:
A mi iskolánkban
Virágos tavasz van!

Cserkút, 1961.10.29.

Mint frissen sült puha kenyér,
Mit mérlegen senki nem mér,
Mint sok virág egybekötve,
Mint édes méz tálba öntve:
Úgy mosolyogj rám a földre!

Mint borongós éjszakába
A csillagok ragyogása,
Mint a napfény hull a földre,
A legkisebb barna rögre:
Úgy mosolyogj rám örökre!...

Cserkút, 1962.09.15.